

Declaració de Ripollet

Un camí cap a la ruptura

El proper 27 de setembre, les classes populars dels Països Catalans ens hi juguem molt. Ens hi juguem que a una part del nostre país, Catalunya, es manifesti una majoria social que aposti per obrir el camí cap a la independència i cap a la redefinició del seu model polític, econòmic i social. Arribem a aquest punt després de constatar com l'Estat espanyol no ens deixa cap via per exercir la nostra autodeterminació: només ens queda l'exercici unilateral de la nostra sobirania.

Aquest és un camí que només podem emprendre nosaltres, la gent que hem nascut aquí, però també tota aquella que, d'alguna manera o altra, aquí hi construeix el seu futur: totes nosaltres som el poble català. I no estem soles en aquesta lluita: la nostra és la mateixa lluita que la dels altres pobles del sud d'Europa que, enfront les polítiques d'austeritat i la dictadura del deute de la Unió Europea i la Troica, lluiten per la plena sobirania popular.

Som conscients que accedir a la independència, construir uns Països Catalans plenament lliures, políticament i econòmicament sobirans, i socialment justos i igualitaris, requereix l'aplicació d'un programa ambiciós i a l'alçada del moment històric. Això ens obliga, també, a prendre consciència que haurem d'enfrontar una furiosa investida per part de l'Estat espanyol. Aquesta declaració conté els elements fonamentals del programa que presentem i que oferim al conjunt del nostre poble.

La independència: ruptura democràtica amb l'Estat

Davant del bloqueig antidemocràtic de l'Estat a tota possibilitat de dur a terme un referèndum sobre la independència, el resultat de les eleccions plebiscitàries del proper 27 de setembre ha de permetre l'inici d'un procés d'independència sense marxa enrere. Aquest procés s'ha de basar en la necessària ruptura democràtica amb el marc jurídic i polític de l'Estat espanyol mitjançant una Declaració Unilateral d'Independència. Aquesta ha de ser la primera acció del nou Parlament de Catalunya, que ha d'anar seguida de tots els passos necessaris per materialitzar-la:

- 1. Defensa de la independència. La Declaració Unilateral d'Independència** ha d'anar acompanyada de la ferma determinació de no reconèixer l'autoritat de l'Estat espanyol i de l'organització de la mobilització general del poble en defensa de la república catalana i les reivindicacions populars, tot apel·lant a la solidaritat activa de la classe treballadora i els pobles a nivell internacional, especialment de la resta de l'Estat espanyol.
- 2. Govern de ruptura nacional, social i democràtica.** La ruptura amb l'Estat espanyol només serà possible sobre la base d'un programa que assegurí el suport d'amplis sectors de la classe treballadora i les classes populars. Això només serà possible amb un govern de ruptura nacional, social i democràtica basat en els següents punts: (1) dur a terme la Declaració Unilateral d'Independència (DUI); (2) impulsar un programa d'emergència social que prioritzi l'aturada dels desnonaments, dels acomiadaments i de les retallades i

les privatitzacions per sobre del pagament del deute; així com la gestió pública de tot l'ensenyament, la sanitat, justícia, obra pública i que instauri la Renda Garantida Ciutadana; (3) impulsar un procés de desconexió nacional i popular amb l'Estat espanyol i la Unió Europea sobre la base de la suspensió de l'aplicació de tota la legislació estatal i de la Unió Europea lesiva per les classes populars; (4) articular un programa per garantir que el procés tingui un caràcter autoorganitzat i popular; (5) i cercar el reconeixement internacional. Aquests punts seran irrenunciables a l'hora de negociar qualsevol pacte de governabilitat.

3. Formar i impulsar les majories per a promoure el procés independentista i el procés de canvi econòmic. Cal articular majories socials i parlamentàries per tal de desplegar cada una de les accions del procés d'independència, tot vetllant per impedir qualsevol intent de dilació del procés de ruptura nacional, social i democràtic.

4. Garantir la desconexió nacional i popular:

- Desconexió institucional i legislativa mitjançant un règim transitori que inclogui la desobediència explícita de la legalitat espanyola, en particular de les normes que actualment coarten les llibertats, limiten les funcions de les institucions pròpies i els drets socials i nacionals (reforma laboral, llei mordassa, topall de dèficit, Llei Wert, reforma de les administracions, suspensions normatives del TC, llei mordassa, reforma laboral, etc.).
- Creació de les estructures i normes necessàries per a l'entrada en funcionament d'una Hisenda Pública catalana.
- Adopció de les mesures necessàries per garantir el finançament de les administracions públiques, evitar la fuga de capitals i garantir la prestació dels serveis públics.
- Articular la insubmissió dels ajuntaments a la legalitat espanyola.

5. Adoptar accions per assolir el reconeixement internacional i el suport dels pobles d'arreu del món al procés d'independència.

La independència de Catalunya ha de ser el primer pas cap a la construcció dels Països Catalans.

Un programa d'emergència social i de ruptura amb la Troica

L'exercici de la plena sobirania popular requereix, no només trencar amb les imposicions de l'Estat espanyol, sinó també de la UE i la Troica, institucions antidemocràtiques que actualment dicten les polítiques neoliberals d'austeritat. Així doncs, la desobediència ha de passar també per l'aplicació d'un programa de recuperació dels serveis públics privatitzats, de reversió de les retallades i de creació d'un Sistema Integral de Protecció Social, universal, solidari i públic, que inclogui totes les situacions susceptibles de ser protegides (jubilació, diversitat funcional,

salut mental, orfenesa, dependència, atur, etc.)

És imprescindible el desplegament immediat d'un **pla de xoc** que faci front a la dramàtica situació d'empobriment generalitzat de les classes populars i treballadores, i que passi per mesures com l'aturada immediata dels desnonaments i els acomiadaments, l'impuls del lloguer social i d'un pla d'ocupació pública amb contractació directa per part de les administracions, la Renda Garantida Ciutadana i per mesures per revertir la pobresa energètica, així com per la reversió de les retallades socials i laborals. Aquestes mesures passen, necessàriament, per la **suspensió del pagament del deute fins resoldre les necessitats de les classes populars i treballadores.**

Un procés constituent popular i unilateral

La Declaració d'Independència ha d'anar seguida d'un **procés constituent de base i participació popular, de caràcter unilateral**, és a dir, que no depengui d'altres processos constituents que eventualment es puguin encetar a l'Estat espanyol, i que ha d'assentar les bases de la República Catalana, incloent la seva relació amb els altres pobles de l'Estat espanyol i amb la resta de pobles del món.

El Parlament sorgit de les eleccions convocarà l'Assemblea Constituent que tindrà l'encàrrec de redactar la constitució de la república catalana, en base a un procés constituent popular, el qual haurà d'incorporar tant representants municipals com d'organismes de base. Aquest procés constituent s'ha de fonamentar en el debat i la democràcia directa, amb l'objectiu de posar les bases d'una república catalana plenament democràtica, on els recursos estiguin al servei i disposició de la majoria, i on l'explotació en qualsevol de les seves formes no hi tingui cabuda.

Així mateix, caldrà bastir **noves institucions polítiques radicalment democràtiques i no per la regeneració de les institucions polítiques del règim liberal de l'Estat espanyol**, sinó basades en l'exercici d'una democràcia real, popular, horitzontal, participativa, directa, activa i inclusiva, que permeti la intervenció directa de la gent en la definició i gestió de les polítiques públiques i de tots els afers col·lectius.

La constitució resultant haurà de ser validada per via de referèndum.

Cap a la construcció nacional dels Països Catalans

La construcció i l'articulació dels Països Catalans passa per impulsar i consolidar dinàmiques polítiques, socioeconòmiques i culturals a nivell nacional. També passa per desfer els obstacles que la constitució espanyola de 1978 va definir en contra dels Països Catalans, i per evitar que se'n puguin generar de nous amb els processos polítics i institucionals dels propers temps. Cal impulsar les següents línies de treball:

1. **Generar institucions d'àmbit nacional:** cal impulsar la vertebració dels Països Catalans a partir de l'impuls i l'articulació de tot tipus d'institucions, des de l'àmbit socio-econòmic, laboral i professional, fins a l'àmbit cultural i

científic, passant per moviments socials i populars i per les institucions de tipus polític, en els àmbits municipal, territorial i nacional.

2. **Impulsar un desplegament de candidatures municipalistes a nivell de Països Catalans** que recullin els plantejaments de la unitat popular i que estiguin d'acord amb l'articulació d'una assemblea municipalista dels Països Catalans que impulsi dinàmiques nacionals en els àmbits socio-econòmic, cultural i polític.
3. **Impulsar un moviment d'àmbit nacional que respongui a les principals urgències socials.**
4. **Incloure a la proclamació d'independència de Catalunya l'objectiu d'articular el conjunt dels Països Catalans.**

Aquesta Declaració és la proposta de la CUP Crida Constituent al conjunt del poble català i, en particular, als seus agents polítics i socials, amb la voluntat de posar les bases d'un full de ruta popular per a l'assoliment de la plena independència, la seva defensa i la materialització de la voluntat popular. Emplacem al conjunt d'entitats, organitzacions i moviments populars a continuar avançant en la construcció d'una majoria social que permeti l'assoliment del repte col·lectiu de la independència, la defensa de la voluntat popular i la materialització mitjançant un procés constituent de caràcter popular que posi les bases de la nova República Catalana.

Ripollet, 5 de setembre de 2015